

VILÉMOVSKÉ

LISTOPAD 2021
ROČNÍK 27.

NOVINY

ZDROJ: SHUTTERSTOCK

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

vítám vás všechny u dalšího, tentokrát již listopadového, vydání našich novin.

Konec listopadu je každoročně spojen se začátkem adventu, tradičním rozsvícením vánočního stromu u naší školy a dalšími několika málo následujícími akcemi, jako je třeba Betlémské světlo či Silvestrovský připitek se starostou. Na všechny tyto akce jste samozřejmě srdečně zváni a budu rád, pokud se na některé z těchto akcí potkáme. Zároveň si dovoluji vyjádřit přesvědčení, že ani opětovně sílící epidemie nám tato tradiční setkání nenaruší.

Už delší dobu trápí naše, zejména okrajové, části obce aktivita černé zvěře. Divoká prasata vstupují čím dál častěji, a hlavně blíže do intravilánu obce a způsobují škody na soukromých pozemcích jednotlivých vlastníků pozemků. Po dohodě se zástupci mysliveckého sdružení jsme se pokusili aplikovat odpuzovač zvěře, který bohužel fungoval jen velmi omezenou dobu.

Jménem obce v tuto chvíli mohu jednoznačně říct, že se tímto problémem zabýváme a řešíme s příslušnými institucemi. V jednání je nyní i třeba mimořádná naháňka, která by měla za cíl tuto zvěř nejen eliminovat, ale hlavně přinutit k přesunu do jiné, neobydlené lokality. Prosím proto všechny, kteří utrpěli újmu na majetku v podobě zničené louky o trpělivost a schovívanost. Věřte, že se v rámci zákonných možností snažíme zjednat nápravu. O případných krocích v podobě například mimořádné naháňky budete včas informováni. Sledujte, proto prosím, naše webové stránky, facebookový profil, případně infokanál.

V tuto chvíli připravujeme seznam zájemců o třetí dávku očkování proti koronaviru. Tato třetí očkovací dávka je připravena pro každého zájemce, který byl na druhé dávce očkování před více než 6-ti měsíci. Samotné očkování by proběhlo u nás na zdravotním středisku v ordinaci paní doktorky Kořínkové, přičemž očkovací látka by byla od společnosti Pfizer Biontech. Pokud tedy někdo z vás má zájem o třetí očkování a splňuje podmínku, tedy od druhého očkování uplynulo více než 6 měsíců, můžete, prosím, zavolat na telefonní číslo 725 061 181, v době od 8:00 hod do 15:00 hod každý den. Na tomto telefonním čísle si domluvíte vše potřebné.

S blížícím se koncem roku nás jako obec čeká povinnost projednání a přijetí nové Obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za odkládání komunálního odpadu. Tuto povinnost nám stanoví nová legislativa, která neumožňuje nadále využívat dosavadní „známkový systém“. Naší snahou bylo připravit nový systém, který je v souladu s platnou legislativou a zároveň, aby pro občana byl co nejméně odlišný od dosavadního. V praxi to znamená, že se částečně změnilo užívané názvosloví, odlišný je i způsob výpočtu poplatku, ale i skutečnost, že povinnost platby za likvidaci odpadu bude mít každý občan obce. Zákon totiž nepřipouští velmi často užívanou teorii o nevytváření odpadu. Co se nezmění je případný způsob užívání nádoby na odpad a její velikost. V závěru musím dodat i fakt, že změna nastane i ve výši ceny, respektive poplatku, který bude vyměřován. Pokud se chcete informovat o tom, jak vysoký poplatek budete od nového roku platit u vaší nemovitosti, je možné se opět informovat na telefonním čísle 725 061 181 v době od 8:00 hod do 15:00 hod nebo se zastavit přímo u nás na obecním úřadě. V případě, že se z jakýchko-

liv důvodů nebude moci dostavit na úřad, případně domluvit se telefonicky, budete následně pracovníky obce kontaktováni a vyzváni k nutné součinnosti.

Závěrem mi dovoluji, abych vám všem popřál krásně prožitý podzim, hodně zdraví a těším se s vámi na shledanou třeba při konání některé z adventních akcí, které pro vás připravujeme.

Zdraví vás

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

Chvilka poezie

Plamínky adventních svíček

Svá přání vdechují do plamínek všech adventních svíček,
nechť Láska oděna křídly andělů touhy
světa znovu nasýtí.

Do srdcí uzamýkám nevinost rozzářených
dětských očí,
předlohu nejsladší pro budoucí plátna
mistrů tak zachytím.

S pokorou hledám a nacházím místa,
kde sytí hladové hosté,
ty daleké obzory, kde se lidská naděje
rodí a beznadějí umírá.

Naše budoucnost budiž šlechtěna po
žehnanou přítomností,
světlo Betlémské pro klid v duši do
všech domovů vám posílá...

#neviditelnabasnirka

ZDROJ: EVŽA SLAVÍKOVÁ

ROZHOVOR - ING. MARTIN KLINGER

Pan Martin Klinger přijal mé pozvání k rozhovoru v rámci listopadového čísla našich obecních novin.

Martin pochází ze starousedlické rodiny. Mnozí ze čtenářů budou znát Martinova praděda, Roberta Hauschilda. Ten byl u zrodu hasičské nádrže, mostů přes Vilémovský potok, zídky pod bytovkami, či mandlem. Martinovu maminku si většina lidí spojí s místní mateřskou školkou, tátu zase s Mikovem a dědu Gerharda se Stápem.

Martin je novopečený otec Laury a milující partner své přítelkyně Kateřiny.

Angažuje se ve vícero organizacích - já osobně ho mám spojeného nejvíce s jeho oblibou vozidel veteránů, první téma bude tedy věnováno jim.

ZDROJ: ING. MARTIN KLINGER

Martine, jsi sběratel veteránů a také organizátor již tradiční akce Veteránem severem, jak jsi se k tomuto koníčku dostal?

K veteránům jsem nakoukl už v dětství, doma. Vždycky se kolem naší domácnosti točila auta. Za pradědou chodila půlka vesnice, aby jim opravoval auta. Potom štafetu motorizmu převzal táta a nakonec já. První sraz veteránů, na kterém jsem byl, byl šluknovský sraz.

Na prvním srazu se mi zalíbilo. Jeli jsme na několik dalších po okolí, kam jsme byli pozváni. Toho času jsem byl spolujezdec, řídil můj táta. Když jsem po nějaké době získal řidičský průkaz, tak mě veteráni „chytli“ na plno. Začal jsem jezdit jedním autem a táta druhým.

ZDROJ: ING. MARTIN KLINGER

Jaký byl tvůj první veterán?

Můj první veterán byla Octavia, který byla v rodině dlouhá léta. Praděda ji vlastnil od roku 1972.

Prozradíš, kolik kusů veteránů máš nyní?

Nějaké kousky mám doma nepojízdné, před renovací, na kterou potřebuji čas. Aktuálně jsou pojízdní 4 veteráni – konkrétně Avie, Lada a dvě Škodovky - 105 a Octavie.

Ty a další nadšenci do veteránů pořádáte akce Veteránem severem. Kdo s tímto nápadem přišel jako první a od kdy se akcí účastníš ty?

Veteránem severem je sraz, který založili Miloš Kubiska, Karel Frýda, Pavel Verecký a Jiří a Líba Hlinkovi. Ze začátku šlo o takový „srandasraz“, při kterém se v určitý den sjeli přátelé na náměstí ve Šluknově se svými veterány a udělali společný výlet. A to byl první ročník Veteránem severem.

Já jsem se poprvé zúčastnil asi sedmého ročníku, kdy zúčastněných aut bylo zhruba dvacet. Dal jsem se dohromady s panem Kubiskou a spolu jsme od osmého ročníku řešili srazy ve větším stylu. Z malého setkání, spočívajícího ve výletu, zastavení se u Pavla Vereckého, kde se opékaly buřty, se akce rozrostla na sraz o více než 200 autech, o který se zajímají televize a jezdí na něj lidé z celého severu – Most, Teplice, Litoměřice, Roudnice nad Labem, či Liberec.

Třináctého července 2009 jsme založili občanské sdružení Veteranklub Sever. Změnou zákona o spolcích se sdružení přeměnilo na spolek.

Pořádá váš Veteranklub sever jednu z největších akcí veteránů u nás?

V celorepublikovém měřítku ne, ale troufám si říci, že Veteránem severem je největší akcí tohoto druhu ve šluknovském výběžku. Ale jinak jsou mnohem větší srazy – např. liberecký výjezd na Ještěd, kterému nemůžeme konkurovat, Roudnické srazy, nebo srazy ústeckého a českolipského veteranklubu.

Spolupracujete s některými ze zmíněných organizací?

Jezdíme na jejich akce nebo na výlety, třeba s ústeckým klubem na akci na zakončení sezóny, ale přímo spolupráce na akcích mezi námi a jinými spolky není.

A máte potenciál, nebo cíl se jim co do počtu přiblížit?

Rozrůst bychom se ještě mohli, ale má to své limity. Vidím to například u sousedního Sohlandu, který začínal rok po nás, a rozrostl se do velkého klubu, který má při výstavách denní návštěvnost 1000 až 1500 lidí. Když vidím, jak je nelehké to celé ufinancovat, zvládnout logisticky, kolik lidí je třeba zapojit, tak to nejsme ani personálně, ani zájemem, schopni zvládnout. Vzhledem ke všem okolnostem si myslím, že akce, které jednou za rok pořádáme, jsou dostačující.

Když tedy shrnu naše podmínky, tak se rozhodně nemáme co do velikosti akcí za co stydět. Hlavně nevybíráme žádné startovní, všechny finance řešíme sponzorskými dary. Což já osobně považuji za velký úspěch, neboť existují srazy, kde účastníci zaplatí i 500 Kč plus peníze za stravu. Od nás mají účastníci zdarma láhev piva – Kocoura s naší vlastní etiketou, nabízíme soutěže o ceny, poháry a také zdarma jídlo. Velmi dobré je v současnosti to, že akcí pořádáme ve Vilémově – takže můžeme využít zázemí tělocvičny, toalet a máme k dispozici plochu, kde si v uvozovkách můžeme dělat, co chceme.

Kdo z vilémovských je členem vašeho spolku a kolik členů má celkem?

Z vilémovských jsou to David Pietschmann, Miloš Kubiska, Tomáš Binko, Markéta Vaxmanská, Martin Adámek, Jarda Jiřínek, můj táta, Fanda Hornák, Blaschkovi a já. Celkově nás je aktuálně 26 členů. Vilémov má největší zastoupení. Proto jízdy začínáme druhým rokem zde.

Vzpomeneš si, ve kterém roce jste měli na akci nejvíce vozidel? A kolik jich bylo?

Nejvíce vozidel na jednom srazu bylo asi 245, a to v roce 2019. Když bychom počítali i vozidla a motorky lidí ze spolku, napočítali bychom až 260 kousků.

Veteráni ale nejsou jedinou kapitolou historie, která tě zajímá. Jsi znám svým nadšením do historie Vilémova. Zajímala tě historie od mala?

V tomto ohledu mě hodně ovlivnila výchova mého dědy. Děda vyprávěl, jak to zde bylo dřív, jak to bylo za jeho mládí – a to zevrubně, ne jen čistě o Vilémovu, ale o prakticky celém šluknovském výběžku. Vyprávěl mi, kam chodili na výlety, kde byly jaké výletní hospody, turistické cíle, zajímavosti o každodenním životě ve vsi a podobně. Vedle dědy jsem se toho dost dozvěděl také od dalších starousedlíků, se kterými mě seznámil. Jednou z nejvýznamnějších byla paní Eli Šichová, od které mám spoustu vzpomínek a fotografií.

ZDROJ: ING. MARTIN KLINGER

Děda byl fotograf, takže jsem se mnohé dozvěděl z jeho fotografií. Výhodou pro mě bylo to, že v době, kdy mi jako malému vyprávěl o starých časech, ještě žil i můj praděda. Ten si pamatoval na zajímavosti ještě z předválečné historie Vilémova, narodil se v roce 1911. Bylo velmi zajímavé, když jsme šli po obci a on vyprávěl „tady byla pila, tady kovárna.“ a také vzpomínal na místní názvy. Velmi mě to oslovilo, protože šlo i o místopisné názvy.

Také jsem si uvědomil, že pomalu vymírá místní německé nářečí a kultura. Já osobně si myslím, že s mojí generací vymře znalost místní němčiny a místní německé kultury u

nás. Děti našich dětí už nebudou vychovávány tak jako třeba já – děda s pradědou na mě mluvili jen německy, to samé platilo u všech babiček a návštěv z Německa.

Jak to bude mít tvá dcera?

Já bych moc chtěl, aby uměla od mala německy. Dokonce na ní už mluvím vedle češtiny občas i německy – spisovnou němčinou. Já jsem to vnímal a pořád vnímám tak, že jsem zástupcem poslední generace, která ještě může regulérně říct, že je nějakým způsobem spojena s tou původní místní národností a s tím starým Vilémovem.

ZDROJ: ING. MARTIN KLINGER

ZDROJ: FRANTIŠEK PETRÁŠ

Vnímáš to jako břemeno?

Přesně tak. Protože kdo jiný, když ne my a kdy jindy, když ne teď? Další generace už nebude mít tu možnost mluvit se starousedlíky. Je třeba dělat rozhovory, dokud to jde. Například s Eli Šichovou mám asi osm hodin nahrávek. Až bude čas, přepíšu je do textu a přeložím

S jistou nadsázkou se dá říci, že spojení mezi tvou láskou k historii a členstvím u dobrovolných hasičů, o kterém si budeme povídat později, představuje nedávno vydaná kniha o historii vilémovských hasičů. Jak vznikla myšlenka udělat knihu a jak probíhal sběr materiálů?

Vždycky mě mrzelo, že náš sbor neměl zmapovanou svou historii, dokonce jsme ani nevěděli přesný datum jeho založení. Když se někdo zeptal na naši historii, tak nebylo moc co říci. Po Němcích nám nic nezůstalo, hasičskou zbrojnicí už máme za celou dobu existence asi třetí, a to bylo suma sumárum všechno, co se dalo k historii říci. Začal jsem nejdříve shromažďovat různé fotografie, měl jsem při tom obrovské štěstí v tom, že bratr mého praděda Roberta byl řidičem u F. X. Richtera a ten měl garáže v místě, kde nyní stojí hasičská zbrojnice. F. X. Richter měl také družstvo hasičů ve své továrně a je velmi pravděpodobné, že bratr mého praděda v té jednotce rovněž byl. Dochovaly se tak nějaké fotografie, například z požárního cvičení u bývalé přádelny, která jsou k vidění v knížce. Zajímavé je, že i druhý bratr mého praděda, Oswald, byl v družstvu hasičů, ten zastával funkci strojníka motorové stříkačky. Oswald mimochodem sehrál jednu z klíčových rolí při požáru Lodovny, kdy s pistolí u hlavy musel zprovoznit nefunkční stříkačku, aby se mohlo začít hasit.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

Takže nějaké zázemí pro sběr informací a fotografií z hasičské historie jsem měl, zbytek materiálů jsme dávali dohromady z archivu po panu Rudi Bienertovi a od paní Susanne Schürové, která je představena v knize a je mimochodem správkyní jedné ze dvou

takzvaných Heimatstuben – což jsou malé archivy, místnosti, do kterých odsunutí Němci ukládali své fotografie, vzpomínky a další pamětihodnosti, které jsou tam uloženy pro další generace. Prakticky každá vesnice v pohraničí má v Německu alespoň jednu svou Heimatstube. Nejvíce pomohl pan Němec z oblastního archivu.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

Spolupráce začala tím, že jsem ho požádal, jestli by mohl něco zkusit v archivu o vilémovských hasičích najít. On se tohoto úkolu celkem ochotně ujal a začal se sepisováním. Při postupném přidávání materiálů už jich bylo tolik, že jsme si řekli, že bychom mohli rovnou vydat knihu. Knihu vydala obec Vilémov, pro kterou je to premiéra v roli vydavatele, a myslím si, že kniha pomůže k posílení zájmu o Vilémov, respektive jeho historii.

Jak již víme, jsi tzv. „dobrákem“ – dobrovolným hasičem Vilémova. Byl jsi hasičem od dětství?

K hasičům jsem se dostal dost pozdě. Bylo to při povodních roku 2010 a po tehdejší výzvě – pomáhat s odstraňováním škod. Vzal jsem si lopatu, oblékl jsem si své vojenské oblečení (protože jsem v tu dobu byl spíš „khaki“ než „tmavě modrý“) a šel pomáhat.

V ten den to byla taková první zkušenost s hasiči, potom byla na nějaký čas pauza, protože jsem v tu dobu cestoval mezi Prahou a Ústím nad Labem, takže by na hasiče nebylo moc času. Když jsem se po studiích vrátil domů, potkal jsem se s Honzou Janečkem, který mi po nějaké době řekl, že jich je málo, ať se k nim přidám. Já jsem souhlasil a stal jsem se posléze oficiálně dobrovolným hasičem.

Hned první akce, které jsem se zúčastnil, ve mne zanechala silnou vzpomínku a naději, že když se někdy ocitnu na dně já, karma mi to možná vrátí a někdo mi také pomůže.

Když jsme probírali osnovu našeho povídání, zmínil jsi, že jsi také sportovní střelec. Jak dlouho se tomuto koníčku věnuješ?

V mých divokých pubertálních letech, jsem se přes kamarády dostal k airsoftu a celkově k vojenství a ke „khaki životu“. Tento svět mě

tak zaujal, že jsem nějakou dobu i uvažoval nad studiem na univerzitě obrany. V tu dobu jsme s kamarády dost aktivně sportovali – chodili jsme běhat, měli jsme pravidelné tréninky a podobně. Nakonec jsem však začal studovat strojařinu v Praze a vojenství šlo trochu stranou.

Každopádně, přes kuličkové zbraně jsme s kamarády dozráli do takového stavu, že jsme teď dospěláci a začneme střílet opravdovými zbraněmi. Někou roli určitě hrálo i to, že jsme nebyli na vojně. Udělali jsme si zbrojní průkazy a teď už místo střílení po sobě kuličkami chodíme na střelnice a střílíme na terče. Ale na tento koníček v současnosti nemám tolik času, kolik bych si přál.

ZDROJ: ING. MARTIN KLINGER

Jakmile má člověk rodinu, musí jít stranou více koníčků, na které člověk měl dříve čas. Stejně tak již jen sporadicky jezdím na vodu. Není to tak dávno, kdy byly pravidelné letní minidovolené na Vltavě, Ohři, Sázavě, Berounce nebo Jizeře. Jeden z největších vodáckých zážitků máme i z Vilémova, když jsme pluli v únoru z Dolního Šenova až k bývalé přádelně v Dolině.

Přesuňme se k Vilémovským novinám. Do nich přispíváš nějaký ten pátek, že? Jsi už přes rok také jejich šéfredaktorem.

Do novin jsem začal přispívat v roce 2015. Bylo to po oslovení paní Mošovskou, která mi nabídla možnost vlastní pravidelné rubriky o historii. Já jsem tuto rubriku pojal jako foto hádanku. Potom jsem začal psát tematické články. Tyto články žijí určitým vývojem. Snažím se mezi jednotlivými díly mít nějaké společné body – například kostel, nějaké texty o něm a potom plynule pokračovat na hřbitov a tematicky zase dále, zkrátka, aby šlo o na sebe navazující série.

V roce 2018 ses stal zastupitelem, kdy jsi při volbách získal velkou důvěru voličů v podobě 240 hlasů, což činilo 17,5 % z celkového počtu. Čemu jsi podle tvého názoru vděčil za tento úspěch?

Myslím, že dost lidí mi dalo svůj hlas díky tomu, že četli mé články v novinách. Druhým elementem bylo jistě to, že znají moji

maminku ze školky. Svoji roli možná hrála i jakási solidnost a konzistentnost naší rodiny, hodně lidí například znalo ze STAPu mého dědu Gerharda Klingera, který byl mistrem a přišel ve válce o ruku. Dědu zkrátka znalo mnoho lidí nejen ze STAPu a i díky němu je možná jméno Klinger pro mnohé lidi ze vsi synonymem slušnosti.

A na co jsi za ty tři roky práce v zastupitelstvu pyšný? Případně, za co jsi rád, že se povedlo?

Velmi kvituji to, že je konečně umožněna výstavba domů pro mladé rodiny. Jako velké pochybení a obrovskou škodu považuji to, že si obec nechala utéct hodně mladých perspektivních rodin s vazbou na Vilémov, které zde chtěly, ale nemohly stavět, a tak šly bydlet jinam. Nepřísluší mi hodnotit schopnosti nebo možnosti bývalých zastupitelstev. Nechci hodnotit, jak k tomu došlo, ale mrzí mne to. A na druhé straně beru jako největší úspěch stávajícího zastupitelstva, že teď už zde mohou všichni, i přespolní, konečně stavět.

Důležité pro mne je to, že obec musí fungovat tak, abychom se zde cítili doma a bylo zaručeno, aby se zde i naše děti cítily jako doma. Děti jsou budoucností obce. Když neumožníš mladým rodinám zakořenit tady, tak obec časem vymře.

Vilémov dle mého pohledu dohání ztrátu nad okolními obcemi, konkrétně mám teď na mysli Lipovou, se kterou máme asi nejlepší srovnání. Jde lépe porovnávat Vilémov s Lipovou, než s městy Dolní Poustevna, Mikulášovice, Velký Šenov a podobně. Ten náskok, který si na nás Lipová za poslední léta udělala, se nám daří zmenšovat, a to díky našemu starostovi a také úzkou spoluprací mezi našimi obcemi. Jinak by nám ten pomyslný vlak ujel už hodně. Jsem moc rád, že se na tomto progresu coby zastupitel mohu podílet.

Mrzí mne ještě jedna věc, a to je ten přechod mezi jednotlivými zastupitelstvy v roce 2018. Je škoda, že až na výjimku nechodí žádný z minulých zastupitelů na obecní zasedání, ani se moc neúčastní kulturních akcí.

Závěrem bych řekl, že díky tomu, že jsem se stal nedávno otcem, pozoruji u sebe přechod na vyšší úroveň vnímání toho, být zastupite-

lem. Ta motivace dělat obec hezčím místem, už není pro sebe, ale pro dítě a jeho vrstevníky, aby se hlavně jim tady dobře žilo a líbilo se jim zde.

Ing. Zdeněk Maier

ZDROJ: ING. MARTIN KLINGER

ZDROJ: MARKĚTA ČALBOVÁ

ZDROJ: SBIRKA SUSANNE SCHÜROVÉ

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Sérií článků si představíme dějiny stopadesáti a jednoho roku našeho nejstaršího spolku v obci. V dnešním čísle zavítáme nejprve na přelom devatenáctého a dvacátého století, konkrétně do roku 1894, ve kterém byla dokončena „dolní zbrojnice“. Dolní zbrojnice byla postavena pro garážování nově pořízené stříkačky na místě, které se nachází vedle dnešního zdravotního střediska. Místo to bylo výhodné i z důvodu vyhlášení poplachu, protože naproti, v dnešním č.p. 132 (dnešní obchod), sídlil obecní úřad a telegrafní úřad. Do minulého století vešel spolek dobrovolných hasičů se 76 členy. Všech lidských sil bylo využito při nesčetném množství požárů. Kroniky se zmiňují jen o těch největších. Největší požár v dějinách naší obce řádl 2. června 1909. Požár vypuknul v Bertlově statku (v místě dnešních bytovek za školou) a rychle se rozšířil na ostatní okolní hospodářské stavby. Toho dne vál silný západní vítr, který oheň přenesl na další domy směrem ke dnešnímu domu s pečovatelskou službou a hlavní silnice u školy. Rychle začaly hořet domy č.p. 80 Adalberta Richtera a č.p. 81 pekaře Johanna Schneidera. Ani jeden z domů již nešlo zachránit, okolní stavby byly požárem poškozeny. Podařilo se však zachránit dům č.p. 22 Josefa Pietschmanna, kde byl místní koloniál. Na pomoc s hašením dorazili i hasiči z Lobendavy, Liščího, Lipové, Velkého Šenova, Mikulášovic, Horní Poustevny a Nové Vísky. Následky velkého požáru jsou zaznamenány i na přiložené fotografii. Zajímavé je, že z účetní likvidace požáru obce vyplývá, že za dobu

zásahu hasiči zkonsumovali v hostinci Zum Alten Gericht Emanuela Richtera a v hostinci Johanna Lumpeho a Theresie Zimmerové téměř 400 litrů piva!

ZDROJ: SBIRKA SUSANNE SCHÜROVÉ

Rok 1914 byl pro Vilémovské hasiče významným, protože hostili 39. slavnosti Šlukovsko-lipovského hasičského svazu. Velkolepého průvodu se 28. června 1914 zúčastnilo 595 hasičů z celkem 22 zúčastněných spolků. Přiložená fotografie zobrazuje průchod průvodu přes most na Mikulášovice. Ze stejného

roku je i dochovaná fotografie družstva vilémovského hasičského dorostu.

ZDROJ: SBIRKA SUSANNE SCHÜROVÉ

Více informací a souvislostí o dějinách sboru představuje publikace Potoky vody, potu a piva – Stopadesát a jeden rok vilémovských hasičů autorů Mgr. Jana Němce a Ing. Martina Klingera. Publikace byla představena na oslavách sboru a je možné si ji zakoupit na vilémovské poště za výrobní náklady 100 Kč. V příštím vydání VN se ve stručné historii sboru posuneme do meziválečného období a časů po druhé světové válce.

Ing. Martin Klinger

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

PODZIMNÍ NAHLÉDNUTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

Na úvod nabízíme malé nahlédnutí do organizace chodu naší školky. Opět, již druhým rokem, jsou v naší mateřské škole po mnoha letech v provozu dvě třídy. První den nového školního roku jsme zahájili s 28 dětmi, do každé třídy dochází 14 dětí. Do prosince ještě nastoupí dvě děti a tím dosáhneme maximálního možného počtu dětí. Také letos jsme se přiklonili k rozlišení tříd dle věku dětí. Ve třídě „Sluníček“ se tedy vzdělávají mladší děti a ve třídě „Soviček“ děti starší, převážně předškoláci. Rámcové cíle a záměry předškolního vzdělávání jsou pro všechny děti společné, průběžně se snažíme celkové vzdělávání dětí přizpůsobovat tak, aby maximálně vyhovovalo všem věkovým skupinám a jejich vývojovým možnostem. Nabídka činností bývá pestrá, tvořená tematickými celky a dětem se stále snažíme nabízet různě zajímavé aktivity.

Hlavním úkolem prvních zájmových dnů byla adaptace nových dětí. Děti si poměrně brzy zvykly na nové prostředí a začaly se běžně zapojovat do většiny činností. V obou třídách jsme společně s dětmi vytvořili pravidla pro společné soužití a pohodu, aby se nám zde líbilo a měli jsme se rádi. Děti se ochotně za-

pojují do běžných i mimořádných činností. V rámci elementárního týdenního vyprávění o národní historii děti zaujal příběh o Svatém Václavovi, hraný za pomoci loutek v dětském hradu. Následně jsme se vypravili na vycházku k soše Sv. Václava na schodiště před kostelem. Avšak tentokrát měly děti uhodnout, která je ta správná socha - dle předchozího popisu. Při vyprávění o lidových zvycích, včetně posvícení, děti vyráběly koláče z papíru a zdobily je malbou i sypáním. Na vycházkách jsme s dětmi pozorovali polohu obce ze svahů a vychutnávali si krásných výhledů. Při návštěvě lesa děti stavěly domečky pro zvířátka. Také jsme společně pouštěli draka a děti si malé papírové dráčky i samy vyráběly. Školkové děti se letos poprvé, díky manželům Sukovým, zúčastnily paběrkování brambor na poli a tato akce se jim velice líbila i díky prohlídce traktoru. Z různých výtvarných činností stojí za zmínku vytváření barevných podzimních listů pomocí vatových tyčinek a vytvoření „podzimní víly“ z listů. Děti z obou tříd se zúčastnily soutěže „Život v jeskyních Českého Švýcarska a Labských pískovců“, kterou pořádala Správa národního parku. Starší děti kreslily křídami na černém papíře a vytvářely sovy. Mladší děti tvořily

jeskyně s netopýry. Spolu s dětmi ze základní školy jsme shlédli v MŠ divadelní představení „O šneku Bedřichovi“. Jednou z posledních akcí pro děti ze školky i ze ZŠ byl Halloween, který probíhal opět ve sklepě mateřské školy. O dekorace a masky se postarali zaměstnanci ZŠ a MŠ. Před budovou školky bylo pro všechny nachystané pohoštění, které přinesli rodiče dětí. Děkujeme rodičům i za spolupráci při výrobě dýní na výstavu, kterou mateřská škola každoročně pořádá. Pan Miga na nás ani letos nezapomněl a daroval školkovým dětem k vyřezávání několik dýní, mohly tedy tvořit obě třídy. K výzdobě na slavnost také významně přispěly i děti výrobou dekorativních sklenic, které si polepovaly „strašidelnými“ motivy. Společná halloweenská oslava se opět velice vydařila. Nezapomenutelným zážitkem byl jistě i tematický den „SOVY“, při kterém si děti mohly živé sovy prohlédnout, příp. je pohladit a vyslechnout si zajímavé vyprávění paní chovatelky.

Eva Klingerová

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

AREÁL KOSTELA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE A JEHO ZMĚNY A ÚPRAVY BĚHEM LET 2020 A 2021

Vážení čtenáři,

přinášíme vám krátký přehled všeho, co se podařilo v průběhu posledních téměř dvou let zrealizovat v okolí našeho kostela, kapličky a křížové cesty.

Obnova kamenného ostění kapličky nad pramenem

Tato obnova proběhla během léta 2020 a byla dokončena v září 2020 a byla financována nejen z rozpočtu obce Vilémov, ale i díky dotaci z Ministerstva zemědělství. Celkové náklady na obnovu byly ve výši 287 978,- Kč bez DPH. Z toho dotace z MZE činila 149 622,- Kč. Práce prováděla umělecká štukatérská firma ze Dvora Králové pod vedením Mgr. Jana Myšky, DiS.

Kácení a ošetření lip v celém areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie

Nutné kácení starých poškozených stromů a nutné ošetření dalších stromů bylo provedeno během ledna a února r. 2021, tzv. v období vegetačního klidu a vše v souladu se zákonem č. 114/1992., o ochraně přírody a krajiny. Tyto odborné práce prováděl odborný arborista pan Šimon Tesař z Varnsdorfu. Celkové náklady byly ve výši 75 560,- Kč a byly hrazeny z rozpočtu obce Vilémov.

Restaurování obrazu piety Panny Marie Bohosudovské v kapličce

Restaurování obrazu piety Panny Marie Bohosudovské v kapličce probíhala od května do konce srpna 2021. Této odborné záležitosti se ujal pan BcA. Michal Šelemba, DiS. z Nového Sedla u Žatce. Celkové náklady na restaurování činily 218 360,- Kč. Na tuto akci se podařilo získat dotaci z Ministerstva kultury ve výši 174 000,- Kč.

Práva jednotlivých zastavení Křížové cesty

Práva jednotlivých zastavení křížové cesty č. 1 - č. 13 je v současné době prováděna odborným restaurátorem pane BcA. Milošem Kubištou z Krásné Lípy. Dle předběžného rozpočtu jsou celkové náklady vyčísleny ve výši 799 100,- Kč bez DPH, z toho dotace z Ministerstva zemědělství činí 200 000,- Kč. Dále jednotliví donátoři přispěli na opravu částkou 250 100,- Kč, za což velice děkujeme! Příjem finančních darů od jednotlivých dárců zatím nebyl ukončen. Zbytek nákladů bude hrazen z rozpočtu obce Vilémov. Předpokladané dokončení obnovy křížové cesty je stanoveno na konec září 2022.

Všechny akce byly schváleny rozhodnutími Městského úřadu Rumburk, odbor stavební úřad, úsek památkové péče a Národního

památkového úřadu v Ústí nad Labem. Obě tyto instituce pravidelně prováděly během procesů obnovy kontrolní dny. Rádi dodáváme, že výsledky kontrolních dnů byly vždy bez problémů.

ŠJ

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

VILÉMOVSKÝ

ADVENTNÍ ČAS 2021

28.11.
OD 16:00 HOD.

**ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU
U ZÁKLADNÍ ŠKOLY**

03.12.
OD 17:00 HOD.

**MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA
VE STODOLE HOSTINCE MLSNÁ KOZA**

18.12.
OD 13:00 HOD.

**PŘEDVÁNOČNÍ POLÉTÁNÍ LMK
VE SPORTOVNÍ HALE**

22.12.
OD 16:00 HOD.

**POCHOD ZA BETLÉMSKOU HVĚZDOU
START U ZÁKLADNÍ ŠKOLY**

31.12.
OD 21:30 HOD.

**SILVESTROVSKÝ PŘÍPITEK SE STAROSTOU
U OBECNÍHO ÚŘADU**

NA VŠECHNY AKCE VÁS SRDEČNĚ ZVE

OBEC VILÉMOV

FOTO: LUKÁŠ BERNÁŠEK

OSTATNÍ

■ Halloween

I v letošním roce se naše tradiční halloweenská párty zase vydařila. Měli jsme bohatý výběr skvělých strašidel díky nadšeným pracovníkům naší školy a školky. Ale přidala se k nám i další strašidla. Velmi se nám tím rozšířily možnosti, jak děti pozlobit a maličko vyděsit. I mnozí dospělí měli problém naši trasu strašidelným sklepením projít. Všechny děti to zvládly, některé dokonce několikrát. Odměna čekala u každého strašidla.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Venku se zatím stoly prohýbaly pod množstvím dobrot, které jako vždy donesli rodiče. I naše kolegyně v kuchyni byly připravené nabídnout čaj, kávu, ale i dýňovou polévku, která byla skvělá. Všechno se neslo ve strašidelném, ale velmi přátelském duchu. Po příjemném popovídání jsme s pomocí

posledních návštěvníků všechno sklidili a ukončili tak další společnou akci ZŠ a MŠ, kterou tradičně oslavujeme podzim. Děkuji všem aktivním partnerům za pomoc a také návštěvníkům za pochvalné díky.

Zděňka Tomagová
ředitelka školy

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

■ Vítání občánků

V sobotu 23. října 2021 jsme v obřadní síni obecního úřadu přivítali nové občánky Vilémova, přesněji řečeno 4 malé princezny a 2 prince. Přejeme našim malým Vilémovákům hodně zdraví, rodičovské lásky, zkrátka krásné dětství.

Celou fotogalerii je možno zhlédnout na webu naší obce. (autor fotografií: Lukáš Bernášek).

GT